

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 956

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 decembrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 310 din 19 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, precum și ale art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare...	2-3	200. — Ordonanță de urgență privind societățile de credit ipotecar.....	7-9
Decizia nr. 331 din 3 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), art. 9-11, art. 27 alin. (1), art. 49, 51 și 52 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare...	3-5	201. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare	9
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
197. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001.....	5-6	1.488. — Hotărâre privind constituirea Grupului interministerial de lucru pentru coordonarea elaborării și implementării Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice și a planului de acțiune aferent	10
198. — Ordonanță de urgență pentru completarea Legii nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor	6	1.489. — Hotărâre privind înființarea Agenției Naționale Antidrog.....	11-13
199. — Ordonanță de urgență privind stingerea unor obligații de plată ale misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România, precum și ale personalului acestora.....	6-7	1.490. — Hotărâre privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea condițiilor și criteriilor de amânare la plată a unor datorii ale societăților comerciale aflate în proces de privatizare, reprezentând penalități și majorări de întârziere aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice.....	13-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		365. — Ordin al ministrului de interne pentru aprobarea Normelor metodologice privind autorizarea și condițiile de utilizare a dispozitivelor speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră, montate pe autovehiculele aparținând unor instituții.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 310**

din 19 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, precum și ale art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (4), precum și ale art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gastro-Orizont” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 8.165/2001 al Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, având în vedere că dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 8.165/2001, **Tribunalul Mehedinți — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, precum și ale art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Gastro-Orizont” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin într-o cauză ce are ca obiect plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor încheiat de comisarii Gărzii Financiare Mehedinți.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât „se aplică și produselor existente în stoc la producător, și comercianți, cu toate că aceste mărfuri au fost achitate, aprovizionate, evidențiate și supuse impozitării în regimul juridic anterior”. În ceea ce privește dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din ordonanța criticată, autorul excepției susține că acestea contravin prevederilor constituționale ale art. 41, întrucât „în speță marfa vândută la un preț mai mic decât cel stabilit de asociația unor producători, nu se poate confisca”.

Instanța de judecată consideră că excepția este nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că dispozițiile art. 6 din ordonanța criticată au fost abrogate, potrivit art. 62 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001, începând cu data de 1 ianuarie 2002. Referitor la celelalte dispoziții legale criticate, se apreciază că acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6, precum și ale art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 31 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, cu modificările și completările ulterioare, se constată că la data sesizării Curții (prin Încheierea din 10 decembrie 2001) aceste dispoziții erau abrogate începând cu data de 1 ianuarie 2002, potrivit art. 62 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158 din 27 noiembrie 2001 privind regimul accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 noiembrie 2001.

De asemenea, se constată că aceste dispoziții legale nu au fost preluate în actul normativ abrogator. În aceste condiții rezultă că au devenit incidente dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit căroră Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispoziții legale în

vigoare, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din această ordonanță a devenit inadmisibilă.

II. Referitor la dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, cu modificările și completările ulterioare, se constată că, ulterior datei sesizării Curții, a fost adoptată Legea nr. 521 din 17 iulie 2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 2 august 2002. Prin dispozițiile art. 64 din acest act normativ se abrogă prevederile art. 28—42, art. 50 alin. (2) și ale art. 51—59

din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, se constată că aceste dispoziții legale nu au fost preluate în actul normativ abrogator. În aceste condiții rezultă că au devenit incidente și în acest caz dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispoziții legale în vigoare, astfel că și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, cu modificările și completările ulterioare, a devenit inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (4), precum și ale art. 51 alin. (1) lit. c) și alin. (2) liniuța a treia din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Gastro-Orizont” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 8.165/2001 al Tribunalului Mehedinți — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 331

din 3 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), art. 9—11, art. 27 alin. (1), art. 49, 51 și 52 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), art. 9—11, art. 27 alin. (1), art. 49, 51 și 52 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea de Valori Mobiliare „Ascon Broker” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 287/2002 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde Banca Comercială Română — Sucursala județeană Galați, reprezentată prin consilier juridic Elena-Otilia Pascu, constatându-se lipsa autorului

excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât se apreciază că textele de lege criticate nu sunt contrare prevederilor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției. Astfel, în ceea ce privește neconstituționalitatea art. 9—11, art. 49, 51 și 52 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările ulterioare, se arată că excepția a devenit inadmisibilă, deoarece prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002 aceste texte au fost abrogate sau modificate, iar în legătură cu neconstituționalitatea art. 27 alin. (1) din lege, autorul excepției nu menționează nici o prevedere din Constituție căreia acesta îi contravine.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 287/2002, **Curtea de Apel Galați — Secția**

comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), art. 9—11, art. 27, 49, 51 și 52 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea de Valori Mobiliare „Ascon Broker” — S.A. din Galați într-o cauză având ca obiect constatarea nulității înscrierii de mențiuni efectuate de Registrul comerțului din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, întrucât registrul comerțului este, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 26/1990, o instituție publică, depunerea taxelor percepute pentru operațiunile efectuate, conform art. 11 din lege, la camerele locale de comerț și industrie „reprezintă în fapt deturnarea surselor bugetare colectate pentru servicii de interes public către un organism autonom de interes privat, fără a fi supuse controlului din partea Curții de Conturi sau a Ministerului Finanțelor, așa cum se procedează în cazul celorlalte instituții de interes public”. În consecință, se apreciază că organizarea și funcționarea acestei instituții publice trebuie să respecte prevederile constituționale ale art. 115, 116, 119 și 122 „referitoare la subordonarea organelor de specialitate față de Guvern, ministere sau autorități administrative”. În ceea ce privește neconstituționalitatea prevederilor art. 9 alin. (1) și (2) și ale art. 27 alin. (1) din lege, se arată că, potrivit statutului lor, stabilit prin Decretul-lege nr. 139/1990, „camerele de comerț nu sunt echidistante față de toți comercianții, indiferent dacă sunt sau nu membri ai acestora”, astfel că nu pot asigura „un climat de concurență legală și de protecție a proprietății private, așa cum prevede art. 41 alin. (2) din Constituție”.

Curtea de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că registrul comerțului nu face parte din categoria instituțiilor publice din cadrul administrației publice, astfel că în mod eronat, în temeiul art. 4 alin. (1) din lege, autorul excepției ajunge la concluzia că acesta are un asemenea statut.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă, întrucât soluționarea cauzei deduse judecării nu depinde de prevederile art. 4 alin. (1), art. 9—11, art. 27, 49, 51 și 52 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările ulterioare. Se arată că, de altfel, nu există nici un conflict de interese între registrul comerțului, care reprezintă prin atribuțiile și importanța activității desfășurate o instituție de interes public și camerele de comerț și industrie, organisme private cu caracter profesional având ca scop promovarea intereselor membrilor lor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12

și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (1), art. 9—11, art. 27 alin. (1), art. 49, 51 și 52 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului republicată, cu modificările ulterioare, prevederi care, în opinia autorului excepției, contravin art. 115, 116, 119 și 122 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 12 aprilie 2002 a Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ, Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificări și completări, a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 11 octombrie 2002. Potrivit art. 1 pct. 2, 3, 4 și 9 din ordonanța de urgență, cuprinsul, art. 9, 10, 11 și 51 din Legea nr. 26/1990 se modifică, iar în actuala redactare soluțiile legislative ale acestor texte de lege sunt diferite de cele anterioare modificării. În conformitate cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta se pronunță asupra excepțiilor de neconstituționalitate în limitele sesizării, iar în sensul celor statuate prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995 privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate ulterior invocării excepției, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, dacă soluția legislativă de principiu este diferită de cea anterioară modificării, „Curtea nu se mai poate pronunța asupra constituționalității dispoziției legale în noua redactare, deoarece ar depăși limitele sesizării”. Așa fiind, în cauză excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9—11 și 51 din Legea nr. 26/1990, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, a devenit inadmisibilă. De asemenea, Curtea constată că prin art. 1 pct. 8 din aceeași ordonanță de urgență art. 49 din Legea nr. 26/1990, republicată, a fost abrogat și nu mai poate constitui obiect al controlului de constituționalitate, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”, iar în conformitate cu dispozițiile alin. (6) al aceluiași articol „Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională”. Având în vedere însă că abrogarea textului criticat a intervenit după data sesizării Curții Constituționale, excepția urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă. Pentru aceleași considerente și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările ulterioare, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât la data sesizării Curții Constituționale aceste dispoziții erau abrogate expres prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 348/2001 pentru modificarea Legii nr. 26/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 12 iulie 2001.

În legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), potrivit căruia „Registrul comerțului este public”, Curtea reține că acestea nu încalcă, așa cum susține autorul excepției, art. 115 și 116 din Constituție, care dispun cu privire la structura și înființarea ministerelor și organelor de specialitate din subordinea Guvernului și a

ministerelor. Conform art. 2 din Legea nr. 26/1990, republicată, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002, registrul comerțului se ține de către oficiul registrului comerțului, organizat în fiecare județ și în municipiul București, iar registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, organizată în subordinea Ministerului Justiției. Rezultă că textul criticat este chiar în concordanță cu dispozițiile constituționale menționate. Curtea mai reține că art. 119 și 122 din Constituție, referitoare la „Administrația

publică locală”, invocate, de asemenea, ca fiind încălcate, nu sunt incidente în cauză.

În sfârșit, cu referire la neconstituționalitatea art. 27 alin. (1) din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit căruia „*Camerele de comerț și industrie au legitimitate procesuală activă și pot interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale*”, autorul excepției nu invocă nici un text din Constituție căruia aceste prevederi îi contravin, iar Curtea, din oficiu, nu poate efectua controlul de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit.A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9–11, 49 și 51 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea de Valori Mobiliare „Ascon Broker” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 287/2002 al Curții de Apel Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 din aceeași lege, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din aceeași lege, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 4 iulie 2001, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Persoanele fizice și juridice, beneficiare ale serviciilor de gospodărie comunală, cu excepția alimentării cu energie termică produsă centralizat, sunt obligate să achite contravaloarea facturilor reprezentând serviciile prestate,

respectiv utilitățile furnizate, în termen de 30 de zile calendaristice de la data emiterii facturii; aceste prevederi se aplică temporar până la data de 31 decembrie 2004, dată de la care termenele de achitare a facturilor se vor stabili prin contractele-cadru emise de autoritățile de reglementare.”

2. După alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele fizice și juridice, beneficiare ale serviciului de furnizare a energiei termice produse centralizat,

sunt obligate să achite contravaloarea facturilor reprezentând energia termică furnizată, în termen de 15 zile calendaristice de la data emiterii facturii.“

3. Alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Întârzierea în achitarea sumelor datorate, după expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și (1¹), atrage majorări de întârziere egale cu cele utilizate pentru neplata obligațiilor față de bugetul de stat; valoarea penalităților nu

va depăși cuantumul debitului și se constituie venit al prestatorului.“

4. Alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă sumele datorate, inclusiv majorările, nu au fost achitate în termen de 30 de zile calendaristice de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și (1¹), furnizorul/prestatorul de servicii publice poate suspenda executarea contractului, cu un preaviz de 5 zile lucrătoare.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 18 decembrie 2002.
Nr. 197.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru completarea Legii nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 12 ianuarie 1991, se completează după cum urmează:

1. După articolul 5 se introduce articolul 5¹ cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — (1) Tratatelor, indiferent de denumire, la nivel guvernamental sau departamental, inclusiv cele prin schimb de scrisori, prin care se acordă României asistență financiară nerambursabilă din partea Uniunii Europene sau a

statelor membre, pot fi negociate și semnate de reprezentanții Ministerului Integrării Europene, în calitate de coordonator național al asistenței financiare nerambursabile, după obținerea aprobărilor prevăzute de prezenta lege pentru negociere și, respectiv, semnare.

(2) Tratatelor prevăzute la alin. (1), care nu necesită ratificarea prin lege de către Parlament, conform art. 4, intră în vigoare la data semnării sau la data efectuării schimbului de scrisori.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul integrării europene,
Vasile Pușcaș
p. Ministrul afacerilor externe,
Mihnea Motoc,
secretar de stat

București, 18 decembrie 2002.
Nr. 198.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind stingerea unor obligații de plată ale misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România, precum și ale personalului acestora

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se anulează obligația de plată către Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“

a sumelor reprezentând chiriile restante, facturate și neîncastrate, împreună cu dobânzile și penalitățile aferente

acestora, datorate până la data de 31 decembrie 2002 de către misiunile diplomatice, oficiile consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale acreditate în România, precum și de către personalul acestora.

Art. 2. — (1) Se anulează obligația de plată a misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România, precum și a personalului acestora a sumelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă chiriilor facturate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și neachi-

tate de acestea în perioada 1 septembrie 1998 — 31 decembrie 2002.

(2) Corectarea taxei pe valoarea adăugată anulate conform alin. (1) se va efectua prin emiterea unui nou document cu valorile înscrise cu semnul minus, în care se va menționa numărul documentului corectat, și concomitent se emite un nou document fără taxa pe valoarea adăugată.

Art. 3. — Cuantumul obligațiilor de plată anulate potrivit art. 1 și 2 se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 18 decembrie 2002.
Nr. 199.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind societățile de credit ipotecar

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență reglementează organizarea și funcționarea societăților de credit ipotecar ca instituții financiare abilitate să acorde credite ipotecare.

CAPITOLUL II Constituirea și obiectul de activitate al societăților de credit ipotecar

Art. 2. — *Societățile de credit ipotecar* sunt societăți financiare care se constituie ca societăți comerciale pe acțiuni și se organizează și funcționează potrivit legislației aplicabile acestora, precum și potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 3. — Obiectul de activitate al societăților de credit ipotecar constă în activități de creditare de tip credit ipotecar și activitățile conexe, incluzând, fără limitare: administrarea de portofolii de credite ipotecare, executarea sau valorificarea creanțelor ipotecare ori privilegiate, respectiv a bunurilor ce fac obiectul garanțiilor sau privilegiilor aferente, tranzacții în cont propriu cu instrumente monetare negociabile precum swap valutar, vânzări sau cumpărări, inclusiv reversibile de titluri de stat și alte active monetare eligibile pentru tranzacționare, valută, instrumente derivate.

Art. 4. — Înființarea societăților de credit ipotecar se notifică Băncii Naționale a României în termen de 30 de zile de la data înmatriculării în registrul comerțului, în scop statistic. Documentația necesară în vederea notificării este: actul constitutiv semnat de acționari și dovada înmatriculării la registrul comerțului.

Art. 5. — Societățile de credit ipotecar sunt obligate să notifice Băncii Naționale a României orice modificare intervenită cu privire la documentația depusă inițial.

Art. 6. — (1) Societățile de credit ipotecar pot încheia acte juridice având ca obiect bunurile imobile, respectiv mobile, dobândite în urma executării silite sau voluntare a creditelor garantate cu acestea. Societățile de credit ipotecar pot valorifica astfel de bunuri în condițiile legii.

(2) Societățile de credit ipotecar pot avea calitatea de cedent, respectiv de cesionar al unei creanțe sau portofoliu de creanțe ipotecare ori privilegiate, care sunt transferate către orice altă instituție având calitatea de creditor ipotecar, respectiv achiziționate de la aceasta.

Art. 7. — (1) Capitalul social minim al societăților de credit ipotecar este echivalentul în lei al sumei de 3 milioane euro.

(2) Capitalul social trebuie să fie integral vărsat, în formă bănească, la momentul subscrierii.

(3) Acțiunile emise de societățile de credit ipotecar nu pot fi decât acțiuni nominative.

CAPITOLUL III Funcționarea societăților de credit ipotecar

Art. 8. — (1) Societatea de credit ipotecar elaborează propriile norme interne de creditare care conțin și cerințe prudențiale în vederea desfășurării activității astfel încât să se asigure confidențialitatea datelor și informațiilor furnizate de clienți și desfășurarea activității societății de credit ipotecar în conformitate cu regulile unei practici solide și prudente.

(2) Societatea de credit ipotecar are obligația să organizeze proceduri de control intern adecvate pentru a asigura

desfășurarea activității de acordare a creditelor ipotecare în conformitate cu cerințele legale și prudentiale.

Art. 9. — (1) Fiecare societate de credit ipotecar numește un auditor financiar independent. Nu poate fi numită în această calitate decât o societate de audit financiar, autorizată în condițiile legii să desfășoare această activitate în România.

(2) Auditorul financiar independent:

a) întocmește un raport anual cu privire la situațiile financiare ale societății de credit ipotecar, la care va anexa opinia sa, din care să rezulte dacă situațiile financiare prezintă o imagine fidelă a poziției financiare a societății de credit ipotecar, performanței financiare și a fluxurilor de trezorerie;

b) analizează procedurile controlului intern și, dacă consideră că acestea nu sunt corespunzătoare, face recomandări societății de credit ipotecar pentru remedierea acestora;

c) acordă societății de credit ipotecar asistență financiar-contabilă, cu respectarea reglementărilor specifice și a principiului independenței, în conformitate cu legislația aplicabilă acesteia;

d) auditează normele interne de creditare și formulează o opinie cu privire la acestea;

e) desfășoară orice alte activități prevăzute de lege privind activitatea de audit financiar.

Art. 10. — Societatea de credit ipotecar păstrează confidențialitatea tuturor operațiunilor pe care le desfășoară, inclusiv cu privire la identitatea și datele puse la dispoziție de clienții săi.

Art. 11. — Informații privind operațiunile efectuate pe numele persoanelor fizice și juridice se vor transmite numai titularilor sau reprezentanților lor legali, iar în cauzele penale în care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva titularului, numai la cererea scrisă a procurorului sau a instanței judecătorești.

Art. 12. — (1) Orice persoană care participă la activitatea societății de credit ipotecar este obligată să păstreze secretul profesional.

(2) Personalul societății de credit ipotecar nu poate utiliza în folos personal informațiile pe care le deține sau de care a luat cunoștință în orice mod.

(3) Personalul unei societăți de credit ipotecar, supus prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, nu are dreptul de a folosi sau de a dezvălui, nici în timpul activității, nici după încetarea acesteia, fapte sau date care, devenite publice, ar dăuna intereselor ori prestigiului unei societăți de credit ipotecar sau vreunui client al acesteia.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică și persoanelor care obțin informații de natura celor arătate mai sus, din activitatea de control și supraveghere sau din rapoarte ori documente ale societății de credit ipotecar.

Art. 13. — Activitatea de creditare se derulează prin conturi deschise de societățile de credit ipotecar la bănci autorizate să funcționeze pe teritoriul României.

Art. 14. — (1) Societățile de credit ipotecar sunt autorizate să acorde, în regimul de evidență prevăzut de legislația contabilă aplicabilă, credite în lei și în valută.

(2) Societățile de credit ipotecar sunt supuse regimului valutar aplicabil băncilor, prevăzut de normele în vigoare, inclusiv cele referitoare la posibilitatea efectuării de operațiuni de încasare sau plăți în monedă străină.

Art. 15. — În mod individual sau în cadrul uniunilor profesionale societățile de credit ipotecar își pot constitui un corp propriu de executori. Organizarea și funcționarea Corpului executorilor proprii ai societăților de credit ipotecar se fac potrivit statutului executorilor bancari, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Art. 16. — Societățile de credit ipotecar pot acorda mandat băncilor să efectueze orice activități în legătură cu administrarea creditelor ipotecare, inclusiv, dar fără limitare la acestea, cele referitoare la colectarea sumelor plătite de către debitorii societății de credit ipotecar în vederea îndeplinirii obligațiilor acestora rezultate din contractul de credit ipotecar, la urmărirea efectuării rambursărilor, la executarea silită a ipotecilor și privilegiilor aferente.

Art. 17. — Societățile de credit ipotecar sunt obligate să prevadă în normele interne cerințe prudentiale cu privire la expunerile mari față de un debitor și expunerea agregată.

Art. 18. — Societățile de credit ipotecar sunt obligate să raporteze Băncii Naționale a României structura portofoliului de creanțe ipotecare. Raportarea se va face trimestrial pentru fiecare tip de credit ipotecar: achiziție, construcție sau amenajare de imobile.

Art. 19. — Societățile de credit ipotecar sunt persoane juridice declarante la Centrala Riscurilor Bancare, în conformitate cu prevederile și regulamentele Băncii Naționale a României, și sunt obligate să îi furnizeze acesteia informația de risc bancar în legătură cu creditele ipotecare acordate.

CAPITOLUL IV

Prevederi contabile și fiscale

Art. 20. — (1) Societățile de credit ipotecar vor organiza și vor conduce contabilitatea proprie aplicând în mod corespunzător prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, și ale Ordinului ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.982/5/2001 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, pe baza planului de conturi prevăzut în acesta, cu modificările ulterioare.

(2) Înregistrarea în contabilitate a veniturilor societăților de credit ipotecar se face pe baza contractelor, precum și a celorlalte acte încheiate potrivit obiectului de activitate al acestora.

Art. 21. — Societățile de credit ipotecar constituie, regularizează și utilizează provizioane specifice de risc de credit, care sunt deductibile în întregime la calculul impozitului pe profit. Clasificarea creditelor acordate clienței, determinarea necesarului de provizioane specifice de risc de credit, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea acestor provizioane se efectuează prin aplicarea în mod corespunzător a prevederilor regulamentelor Băncii Naționale a României privind clasificarea creditelor și plasamentelor și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit.

Art. 22. — Societățile de credit ipotecar constituie și repartizează din profitul brut rezerve deductibile fiscal în conformitate cu legislația aplicabilă băncilor și cu regulamentele Băncii Naționale a României.

Art. 23. — Desfășurarea activității financiare a societăților de credit ipotecar cu respectarea normelor legale contabile și fiscale aplicabile acestora este supusă

controlului organelor abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice, în condițiile legii.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 24. — Societățile de credit ipotecar împreună cu orice alte instituții calificate drept creditori ipotecari se pot asocia în uniuni profesionale care să le reprezinte interesele colective față de autoritățile publice, să analizeze

probleme de interes comun în domeniul creditului ipotecar, să promoveze cooperarea, să informeze membrii uniunii și publicul și să organizeze serviciile de interes comun. De asemenea, acestea pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive.

Art. 25. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se completează în mod corespunzător cu prevederile Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 18 decembrie 2002.
Nr. 200.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Creditul ipotecar pentru investiții imobiliare se acordă pe o perioadă de minimum 5 ani pentru persoanele juridice și de minimum 10 ani pentru persoanele fizice, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită în mod expres acordarea creditului pentru o perioadă mai scurtă.“

2. Alineatul (1) al articolului 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Suma creditului acordat poate fi prevăzută în contractele de credit ipotecar în lei sau într-o valută liber convertibilă și va fi pusă la dispoziție beneficiarului de credit ipotecar eşalonat sau integral, plata făcându-se direct către vânzător în cazul cumpărării unui imobil sau către constructor în celelalte cazuri.“

3. Litera a) a articolului 14 va avea următorul cuprins:

„a) variația ratei dobânzii trebuie să fie legată de fluctuațiile unui indice de referință menționat în contract;“

4. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Creanțele ipotecare și privilegiate conform art. 1737 din Codul civil, care fac parte din portofoliul

unei instituții financiare autorizate prin lege, pot fi cesionate unei alte instituții de același tip ori unor alte instituții autorizate să administreze portofolii de creanțe ipotecare și să emită valori mobiliare pe baza acestora.

(2) Cesiunea de creanțe ipotecare și privilegiate este o operațiune de investiții financiare care poate avea ca obiect creanțe ipotecare sau privilegiate individuale ori portofolii de creanțe care prezintă caractere comune sub aspectul naturii, originii și riscurilor lor. Caracterele comune vor fi stabilite prin contractul de cesiune de creanță.

(3) Indiferent de tipul instituției cesionare, contractul de credit ipotecar din care a rezultat creanța ipotecară sau privilegiată și fiecare dintre contractele de garanție aferente își păstrează calitatea de titlu executoriu.“

Art. II. — (1) Prevederile Legii nr. 190/1999, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și creditelor cu destinația prevăzută la art. 1 din lege, acordate de la data de 14 decembrie 1999 și până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, aflate în curs de derulare, în cazul cesionării creanțelor rezultate din acestea potrivit art. 24 din același act normativ.

(2) După aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență Legea nr. 190/1999 va fi republicată, cu renumerotarea corespunzătoare a textelor.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 18 decembrie 2002.
Nr. 201.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind constituirea Grupului interministerial de lucru pentru coordonarea elaborării și implementării Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice și a planului de acțiune aferent

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 12 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se constituie Grupul interministerial de lucru pentru coordonarea elaborării și implementării Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice și a planului de acțiune aferent, denumit în continuare *grup interministerial*, organism fără personalitate juridică, cu rol consultativ, care funcționează pe lângă Ministerul Industriei și Resurselor.

(2) Grupul interministerial este constituit din reprezentanți ai Ministerului Industriei și Resurselor, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Ministerului Dezvoltării și Prognozei, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Apelor și Protecției Mediului, Ministerului Integrării Europene, Ministerului Administrației Publice și Agenției Române pentru Conservarea Energiei.

(3) Grupul interministerial este coordonat de ministrul industriei și resurselor, în calitate de președinte. În lipsa președintelui, grupul interministerial este coordonat de secretarul de stat responsabil pe probleme de integrare europeană sau de secretarul de stat responsabil pe probleme de energie din cadrul Ministerului Industriei și Resurselor, care îndeplinește funcția de vicepreședinte.

(4) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri conducătorii Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Ministerului Dezvoltării și Prognozei, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Apelor și Protecției Mediului, Ministerului Integrării Europene și Ministerului Administrației Publice vor nominaliza prin ordin reprezentanții la nivel de secretar de stat în grupul interministerial. Agenția Română pentru Conservarea Energiei este reprezentată la nivel de președinte.

(5) Lista reprezentanților Ministerului Industriei și Resurselor în grupul interministerial va fi aprobată prin ordin al ministrului industriei și resurselor în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — Grupul interministerial se întrunește trimestrial și ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui sau, în lipsa acestuia, la convocarea unuia dintre vicepreședinți.

Art. 3. — Secretariatul grupului interministerial este asigurat de Ministerul Industriei și Resurselor prin Agenția Română pentru Conservarea Energiei.

Art. 4. — Principalele atribuții ale grupului interministerial sunt următoarele:

a) antrenarea specialiștilor din domeniile proprii de activitate în participarea directă la elaborarea și implementarea Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice și a planului de acțiune aferent;

b) asigurarea colaborării eficiente între autoritățile publice pe care le reprezintă, în vederea corelării prevederilor Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice cu celelalte politici sectoriale ale economiei naționale;

c) realizarea întâlnirilor periodice cu rol consultativ cu principalii factori de influență în sectorul energetic — asociații profesionale, sindicate, patronate, alte ministere sau autorități publice, reprezentanți ai sectorului privat, organizații neguvernamentale — în scopul asigurării unui consens cât mai larg asupra Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice.

Art. 5. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Industriei și Resurselor va elabora proiectul regulamentului de organizare și funcționare a grupului interministerial.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a grupului interministerial se aprobă prin ordin al ministrului industriei și resurselor și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

Ministrul apelor și protecției mediului,

Petru Lificiu

Ministrul dezvoltării și prognozei,

Gheorghe Romeo Leonard Cazan

Ministrul integrării europene,

Hildegard Carola Puwak

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea Agenției Naționale Antidrog

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează Agenția Națională Antidrog, denumită în continuare *Agenție*, organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Ministerului de Interne.

Art. 2. — Agenția stabilește concepția de ansamblu și asigură coordonarea unitară, pe baza unei strategii naționale, a luptei împotriva traficului și consumului ilicit de droguri, desfășurată de către autoritățile competente, de alte instituții ale statului și de organizații neguvernamentale, centralizează și monitorizează rezultatele cooperării dintre instituțiile abilitate române și instituțiile și organizațiile străine cu atribuții în acest domeniu.

Art. 3. — (1) Agenția se află în coordonarea unui secretar de stat din Ministerul de Interne, numit prin decizie de către primul-ministru, care îndeplinește și funcția de președinte.

(2) Președintele este ordonator de credite și reprezintă Agenția în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate, precum și în justiție.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite decizii care sunt obligatorii pentru toate instituțiile statului implicate în lupta antidrog. Președintele Agenției îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) coordonează activitatea de elaborare a Strategiei naționale antidrog și a planurilor de acțiune adoptate și acționează pentru aplicarea acestora;

b) fundamentează și elaborează propuneri pentru bugetul anual, pe care le înaintează Ministerului de Interne;

c) urmărește și controlează aplicarea deciziilor proprii, a convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte și propune măsuri pentru realizarea condițiilor în vederea integrării în structurile europene sau în alte organisme internaționale;

d) avizează, în condițiile legii, înființarea organismelor neguvernamentale care desfășoară activități complementare de prevenire a traficului și consumului ilicit de droguri și cooperează cu acestea în realizarea scopului pentru care au fost create;

e) colaborează cu instituțiile de specialitate pentru formarea și perfecționarea pregătirii profesionale a personalului propriu;

f) aprobă statul de funcții al Agenției, conduce aparatul propriu, numește și eliberează din funcție personalul propriu.

(4) Președintele Agenției este sprijinit în activitatea sa de un director general, care este și înlocuitorul de drept al acestuia.

(5) Structura organizatorică a Agenției este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — (1) În structura Agenției se constituie și funcționează următoarele compartimente:

a) Direcția de evaluare-coordonare, care constituie banca de date a Agenției cu privire la producția, traficul și consumul ilicit de droguri și spălarea capitalurilor, elaborează studii și sinteze privind fenomenul drogurilor, coordo-

nează acțiuni cu grad mare de complexitate ce necesită implicarea mai multor ministere și monitorizează operațiunile cu precursori folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor;

b) Direcția pentru prevenirea consumului ilicit de droguri și de coordonare a activității la nivel național a centrelor de prevenire și consiliere antidrog;

c) Direcția resurse umane și financiare, care coordonează atribuirea de resurse financiare Agenției, elaborează documentația necesară pentru punerea în aplicare a programelor de finanțare și gestionează aspectele legate de resursele umane, economice și tehnice ale Agenției;

d) Direcția de relații internaționale, care coordonează activitățile de cooperare și colaborare cu instituțiile similare din străinătate;

e) Observatorul român pe droguri și toxicomanii, care stabilește indicatorii și criteriile de apreciere a fenomenului drogurilor;

f) Compartimentul audit.

(2) Prin decizie a președintelui Agenției, în cadrul direcțiilor pot fi constituite servicii și birouri.

Art. 5. — (1) Agenția are următoarele atribuții:

a) elaborează Strategia națională antidrog și planul său de acțiune și le supune spre aprobare Guvernului, urmărind modul de aplicare a acestora;

b) asigură coordonarea în domeniu între instituțiile, organizațiile guvernamentale și neguvernamentale implicate în activitățile din Strategia națională antidrog;

c) elaborează, monitorizează, avizează și coordonează programe naționale de combatere a producției și traficului ilicit de droguri și a spălării de bani rezultați din astfel de activități;

d) elaborează, monitorizează, avizează și coordonează, după caz, programe naționale de prevenire a consumului ilicit de droguri;

e) coordonează activitatea de prevenire la nivel național a centrelor de prevenire și consiliere antidrog;

f) asigură legătura cu Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și a Dependenței de Droguri și cu alte organisme internaționale în domeniu;

g) realizează și coordonează la nivel național activitățile de colectare, analiză și difuzare a datelor și informațiilor despre droguri și toxicomanie, cu păstrarea confidențialității conform legii;

h) stabilește indicatorii și criteriile de apreciere a fenomenului drogurilor;

i) centralizează, analizează și sintetizează toate datele furnizate de autoritățile, instituțiile și organizațiile implicate;

j) întocmește, pe baza datelor furnizate, raportul anual privind evoluția și nivelul traficului și consumului de droguri, pe care îl înaintează Guvernului României și organismelor internaționale abilitate să asigure aplicarea prevederilor convențiilor internaționale, în conformitate cu acordurile ratificate de România;

k) elaborează studii, sinteze, analize de fenomen în domeniul luptei antidrog, acționând prin materiale publicate

pentru prevenirea și limitarea producției, traficului și consumului ilicit de droguri;

l) face propuneri de armonizare, actualizare și adaptare a legislației în domeniu cu reglementările internaționale, în baza datelor legate de amploarea și caracteristicile naționale ale traficului și consumului de droguri, sau inițiază și fundamentează acte normative în domeniu;

m) inițiază, coordonează sau avizează, după caz, activități de cercetare în domeniu;

n) gestionează resursele necesare programelor prevăzute de Agenție și controlează implementarea acestora;

o) gestionează și administrează resursele umane, economice și tehnice ale Agenției;

p) evaluează semestrial sau ori de câte ori se impune stadiul realizării Strategiei naționale antidrog;

q) exercită și alte atribuții în domeniu, potrivit legii.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se desfășoară fără a se produce imixtiuni în competențele și activitățile specifice fiecărei instituții.

Art. 6. — (1) Ministerele și instituțiile publice centrale și locale cu responsabilități în lupta împotriva traficului și consumului de droguri au obligația să furnizeze, la cererea Agenției, datele referitoare la fenomenul drogurilor.

(2) La solicitarea Agenției, ministerele și instituțiile implicate asigură participarea unor specialiști pentru coordonarea acțiunilor de amploare, precum și sprijin tehnic și logistic la activitățile comune.

Art. 7. — (1) Agenția beneficiază de personal propriu, care poate fi încadrat permanent pe statul de funcții al acesteia sau poate fi detașat pe o perioadă limitată de la alte instituții ale statului.

(2) Numărul maxim de posturi stabilit pentru Agenție este de 40, exclusiv demnitarul și posturile aferente cabinetului acestuia.

Art. 8. — (1) Agenția efectuează evaluări semestriale sau anuale. La aceste evaluări pot fi invitați reprezentanții instituțiilor publice și private cu atribuții în domeniu și cei ai organizațiilor neguvernamentale, precum și experți din următoarele sectoare de activitate:

a) Secretariatul General al Guvernului;

b) Ministerul Administrației Publice;

c) Formațiunea centrală de reprimare a traficului ilicit de droguri din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române;

d) Direcția de combatere a criminalității organizate și antidrog din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție;

e) Institutul Național de Criminologie;

f) formațiunea de specialitate din cadrul Direcției Generale a Vămirilor;

g) formațiunea de specialitate din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră;

h) direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei;

i) direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației și Cercetării;

j) direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului;

k) direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;

l) direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Apărării Naționale;

m) direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor;

n) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

o) Serviciul Român de Informații;

p) Serviciul de Informații Externe;

q) reprezentanți ai unor organisme internaționale și/sau ai unor agenții similare din alte state.

(2) Concluziile desprinse în urma analizelor stau la baza acțiunilor desfășurate de Agenție și de instituțiile implicate.

Art. 9. — (1) Agenția este finanțată integral de la bugetul de stat.

(2) Agenția poate beneficia de donații și sponsorizări, în condițiile legii.

Art. 10. — (1) Pentru funcționarea Agenției Guvernul va transmite în administrarea acesteia imobilele necesare din domeniul public sau privat al statului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Agenția are în dotare un număr de autoturisme stabilit potrivit prevederilor legale, precum și alte bunuri, mobilier, aparatură, echipamente electronice și tehnică de calcul necesare funcționării acesteia în condiții optime.

Art. 11. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Agenția va elabora regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă de președinte.

Art. 12. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 534/1999 privind înființarea Comitetului Interministerial de Luptă împotriva Drogurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 12 iulie 1999, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de interne,

Ioan Rus

p. Ministrul sănătății și familiei,

Radu Deac,

secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,

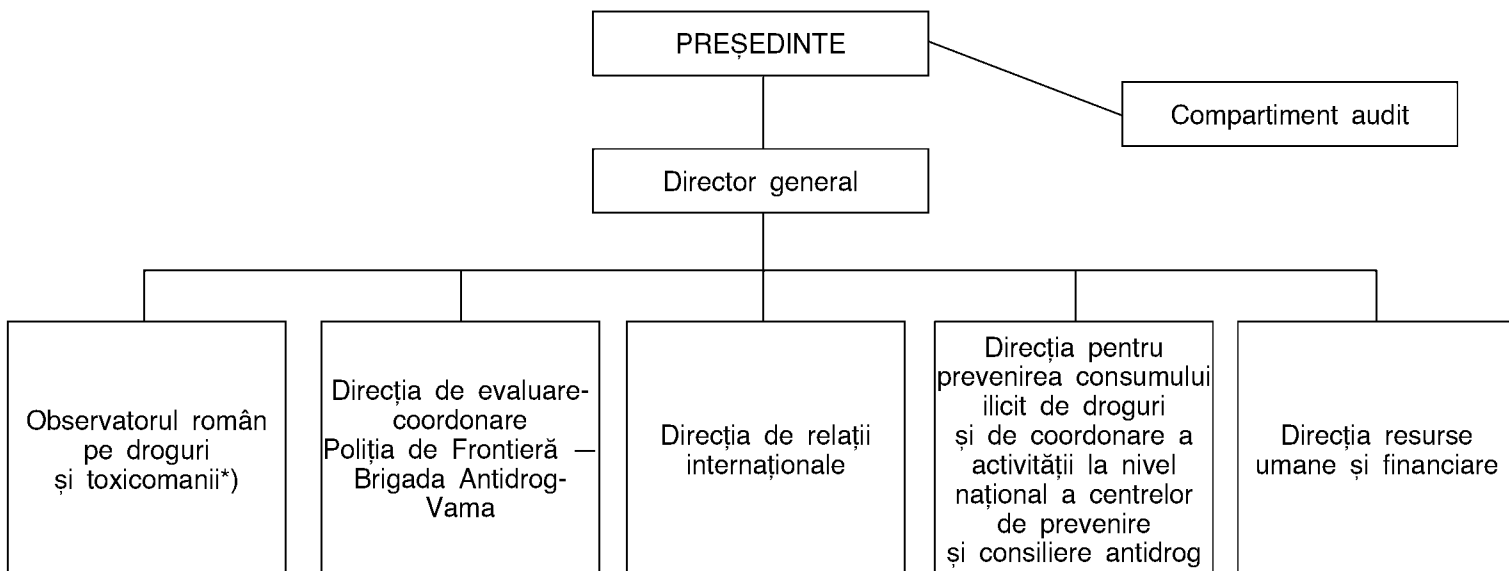
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Numărul maxim de posturi = 40
(exclusiv demnitarul și posturile aferente
cabinetului acestuia)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A AGENȚIEI NAȚIONALE ANTIDROG

*) Funcționează la nivel de direcție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normelor metodologice pentru stabilirea condițiilor și criteriilor de amânare la plată a unor datorii ale societăților comerciale aflate în proces de privatizare, reprezentând penalități și majorări de întârziere aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2002 privind reglementarea unor datorii ale societăților comerciale aflate în proces de privatizare, reprezentând penalități și majorări de întârziere aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice, aprobată și modificată prin Legea nr. 644/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice pentru stabilirea condițiilor și criteriilor de amânare la plată a unor datorii ale societăților comerciale aflate în proces de privatizare, reprezentând penalități și majorări de întârziere

aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 18 decembrie 2002.
Nr. 1.490.

NORME METODOLOGICE

pentru stabilirea condițiilor și criteriilor de amânare la plată a unor datorii ale societăților comerciale aflate în proces de privatizare, reprezentând penalități și majorări de întârziere aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice

Art. 1. — (1) Dosarul cuprinzând cererea de solicitare pentru acordarea amânării la plată pe o perioadă de până la 10 ani a penalităților și majorărilor de întârziere aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice, până la data de 31 decembrie 2001, ale societăților comerciale aflate în proces de privatizare se depune, înainte de publicarea anunțului de privatizare, la regiile autonome, companiile naționale, societățile naționale și societățile comerciale cu capital majoritar de stat aflate sub autoritatea Ministerului Industriei și Resurselor și trebuie să cuprindă următoarele:

a) elemente de identificare a debitorului: denumirea, adresa/sediul, numărul de telefon/fax, codul fiscal, natura capitalului social, structura acționariatului, numărul de salariați, obiectul de activitate, numele, prenumele și calitatea celor care reprezintă debitorul în relațiile cu creditorul, numărul contului/conturilor de disponibilități, unitatea bancară/unitățile bancare la care acestea sunt deschise;

b) comunicarea oficială de la instituția publică implicată, în care se specifică data publicării anunțului de privatizare (dată cu 60 de zile înainte de data publicării);

c) situația achitării debitelor la data de 31 decembrie 2001, avizată de către creditor, iar în cazul în care creditorul are sucursale cu împuterniciri de emitere și/sau încasare a facturilor, avizată de acestea;

d) copie de pe bilanțul contabil la data de 31 decembrie 2001, de pe ultimul bilanț contabil/situație financiară anuală și copie de pe ultima bilanță de verificare anterior depunerii cererii;

e) copie de pe hotărârea consiliului de administrație în care s-a analizat și aprobat solicitarea înlesnirii la plată;

f) declarație pe propria răspundere a reprezentanților legali ai debitorului, vizată de membrii consiliului de administrație, privind vechimea contribuabilului debitor, care să cuprindă:

— data de începere a activității. La societățile comerciale rezultate din divizare sau externalizare vechimea o dă unitatea din care s-a divizat noua societate;

— cota de participare a debitorului la capitalul social al altor societăți comerciale, societăți sau companii naționale, după caz, precum și numărul și valoarea acțiunilor deținute;

g) calculul majorărilor și penalităților de întârziere aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice până la data de 31 decembrie 2001, efectuat la data depunerii cererii, avizat de creditor sau de către sucursala creditorului;

h) orice alte documente considerate utile pentru soluționarea cererii.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este însoțită de dovada achitării contravalorii serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice până la data de 1 ianuarie 2002, pentru care s-au calculat penalitățile și majorările de întârziere.

(3) Cererile pentru acordarea amânării la plată pe o perioadă de până la 10 ani a penalităților și majorărilor de întârziere, potrivit alin. (1), se au în vedere în timpul negocierilor privind privatizarea societăților comerciale, ele urmând să fie soluționate după data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, în condițiile prevăzute de art. 19 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, prin ordin al ministrului industriei și

resurselor și al ministrului finanțelor publice privind acordarea de înlesniri similare pentru furnizorii de utilități.

(4) Sumele care fac obiectul înlesnirilor potrivit alin. (1) nu se actualizează.

Art. 2. — Cererile se analizează, se verifică de către conducerea unității creditoare și se supun spre aprobare adunării generale a acționarilor, respectiv consiliului de administrație la regiile autonome, pe baza mandatului dat de ministrul industriei și resurselor.

Art. 3. — (1) Analiza cererii de solicitare a amânării la plată a penalităților și majorărilor de întârziere aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice până la data de 31 decembrie 2001 se face în baza punctajului obținut de debitor, stabilit pe baza următoarelor criterii de performanță economico-financiară și de disciplină financiară:

a) importanța privatizării agentului economic în strategia Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului:

— foarte important 20 de puncte;

— important 10 puncte;

b) raportul dintre nivelul majorărilor și penalităților de întârziere aferente serviciilor de furnizare a energiei electrice, gazelor naturale și energiei termice până la data de 31 decembrie 2001 și nivelul facturilor pentru anul 2001, corespunzătoare utilităților pentru care se solicită înlesniri:

— mai mic de 50% 30 de puncte;

— între 50%—75% 20 de puncte;

— între 75%—100% 10 puncte;

c) vechimea debitorului, începând cu data constituirii legale ca persoană juridică; la societățile rezultate din divizare vechimea o dă unitatea din care s-a divizat noua societate:

— peste 10 ani 20 de puncte;

— între 5—10 ani 15 puncte;

— între 2—5 ani 10 puncte;

— sub 2 ani 5 puncte;

d) mobilitatea contribuabilului din punct de vedere al sediului, cu excepția cazului în care sediul este în aceeași localitate sau, după caz, în același sector al municipiului București:

— sediul stabil în ultimii 5 ani 10 puncte;

— o schimbare în ultimii 5 ani 5 puncte;

— două sau mai multe schimbări în ultimii 5 ani ... 0 puncte;

e) situația privind achitarea debitelor anului curent către agenții economici creditori:

— achitat peste 90% 20 de puncte;

— achitat 60%—90% 10 puncte;

— achitat 30%—60% 5 puncte;

— neachitate sau achitate până la 30% 0 puncte.

(2) Numărul de ani până la care se pot amâna la plată penalitățile și majorările de întârziere, în funcție de punctajul obținut pe baza criteriilor de analiză, poate fi:

— între 30—50 de puncte inclusiv 5 ani;

— între 51—70 de puncte inclusiv 7 ani;

— între 71—100 de puncte inclusiv 10 ani.

Art. 4. — (1) Regiile autonome, companiile naționale, societățile naționale și societățile comerciale cu capital majoritar de stat aflate sub autoritatea Ministerului Industriei și Resurselor au obligația să evedențieze înlesnirile acordate societăților comerciale aflate în proces de privatizare în conturi de ordine și evidență în afara bilanțului.

(2) Conducerile unităților creditoare, la sfârșitul perioadei pentru care s-au acordat îlesnirile la plata obligațiilor, vor analiza situația și vor supune spre aprobare Guvernului modul de reglementare a acestor plăți datorate și amânate.

Art. 5. — Creditorii vor raporta trimestrial direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Industriei și Resurselor situația soluționării cererilor, precum și îlesnirile acordate.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DE INTERNE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind autorizarea și condițiile de utilizare a dispozitivelor speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră, montate pe autovehiculele aparținând unor instituții

În vederea punerii în aplicare a prevederilor art. 75 alin. 2¹ din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector, astfel cum au fost modificate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.358/2002, în temeiul art. 13 alin. 2 din Legea nr. 40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul de interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind autorizarea și condițiile de utilizare a dispozitivelor speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră, montate pe autovehiculele aparținând unor instituții, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se aplică de la data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1.358/2002 privind modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a

Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 772/1966, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministru de interne,

Ioan Rus

București, 18 decembrie 2002.

Nr. 365.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind autorizarea și condițiile de utilizare a dispozitivelor speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră, montate pe autovehiculele aparținând unor instituții

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 75 alin. 2¹ din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector, Inspectoratul General al Poliției Române poate autoriza utilizarea dispozitivelor speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră pe autovehiculele aparținând unor instituții, altele decât cele prevăzute la art. 75 alin. 2 lit. a), b) și b¹) din regulament, în vederea deplasării la situații de urgență a conducătorilor acestor instituții, în condițiile stabilite prin prezentele norme metodologice.

Art. 2. — Lista instituțiilor beneficiare este prezentată în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Prin *situație de urgență* se înțelege conjunctura care necesită deplasarea în acest regim, creată de perspectiva iminentă a producerii unor evenimente care pot căpăta rapid amploarea unei catastrofe, pentru prevenirea acesteia, ori, atunci când o asemenea situație s-a produs deja, în vederea salvării și protejării persoanelor surprinse de eveniment și a limitării distrugerii mediului înconjurător.

(2) În cazul prefecturilor sunt asimilate acestor situații și stările conflictuale care prin degenerare pot duce la destabilizarea climatului de ordine publică.

Art. 4. — (1) Prin *dispozitive speciale luminoase de culoare roșie sau albastră* se înțelege dispozitivele tip girofar prevăzute cu talpă magnetică, astfel încât să poată fi fixate temporar la partea superioară a caroseriei autovehiculelor.

(2) La încetarea situației de urgență dispozitivele speciale de culoare roșie sau albastră vor fi demontate de pe caroserie și introduse în interiorul autovehiculului, astfel încât să nu fie expuse la vedere.

Art. 5. — (1) Autovehiculele care pot face obiectul echipării cu dispozitive speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră trebuie să fie înmatriculate definitiv în circulație.

(2) Fiecare dintre instituțiile prevăzute în anexa nr. 1 poate beneficia de un singur autovehicul echipat cu astfel de dispozitiv.

Art. 6. — (1) Autorizarea utilizării dispozitivelor speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră și anularea autorizației se fac de către inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) Evidența autorizațiilor se va ține de către Direcția Poliției Rutiere într-un registru special constituit.

Art. 7. — Autorizația este valabilă un an și se eliberează pentru autovehiculul propus de conducătorul instituției cărui îi aparține. Formatul și conținutul autorizației sunt prezentate în anexa nr. 2.

Art. 8. — Pentru eliberarea autorizației, la Inspectoratul General al Poliției Române se vor depune următoarele documente:

a) cerere, din care să rezulte necesitatea utilizării dispozitivelor speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră, semnată de conducătorul instituției;

b) copia certificatului de înmatriculare și a dovezii de verificare tehnică periodică, valabilă pe perioada pentru care se solicită autorizația;

c) copia tichetului asigurării de răspundere auto civilă a autovehiculului;

d) lista cu persoanele desemnate să conducă autovehiculul respectiv, care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

— să fie apte din punct de vedere medical și psihologic;

— să facă dovada că au condus efectiv autovehicule din categoria B pe o perioadă de cel puțin 1 an.

Art. 9. — Răspunderea pentru datele înscrise în documentele prezentate în vederea obținerii autorizației, precum și modul de utilizare a dispozitivelor speciale luminoase revin exclusiv conducătorului instituției respective.

Art. 10. — Pe timpul folosirii dispozitivelor speciale luminoase conducătorul autovehiculului nu este exonerat de răspundere penală, civilă sau administrativă, după caz, în situația implicării, cu vinovăție, într-un accident de circulație.

Art. 11. — Pe timpul folosirii dispozitivelor de semnalizare luminoasă autorizația se va afla asupra conducătorului auto, care are obligația să o prezinte ofițerilor sau agenților de poliție rutieră, la solicitarea acestora.

Art. 12. — Atunci când în trafic se constată nerespectarea condițiilor de folosire a dispozitivelor speciale luminoase ori utilizarea abuzivă a acestora, autorizația se reține de către ofițeri sau agenți de poliție rutieră, urmând a fi înaintată la Inspectoratul General al Poliției Române în vederea anulării.

Art. 13. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

LISTA

instituțiilor care pot monta dispozitive speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră pe autovehiculele care îi deservesc nemijlocit pe conducătorii acestora

1. Prefecturile județene și a municipiului București
2. Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare din România
3. Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”
4. Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A.

*ANEXA Nr. 2
la normele metodologice*

FORMATUL ȘI CONȚINUTUL

autorizației de utilizare a dispozitivelor speciale cu lumini de culoare roșie sau albastră

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

DIRECȚIA POLIȚIEI RUTIERE

AUTORIZAȚIE

nr. din

Autovehiculul marca, tipul, cu nr. de înmatriculare, aparținând, cu sediul în, str. nr., județul/(sector), este autorizat să folosească temporar un dispozitiv special luminos tip „girofar” de culoare, în vederea asigurării deplasării la situații de urgență a conducătorului instituției, domnul, în condițiile respectării stricte a prevederilor Regulamentului pentru aplicarea Decretului nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice și pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor în acest sector.

Șeful Direcției

Format A5 (105 x 150 mm)

(Verso)

Conducători auto autorizați să conducă autovehiculul nr.

1. C.I. nr. eliberată la de
2. C.I. nr. eliberată la de
3. C.I. nr. eliberată la de
4. C.I. nr. eliberată la de
5. C.I. nr. eliberată la de

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro